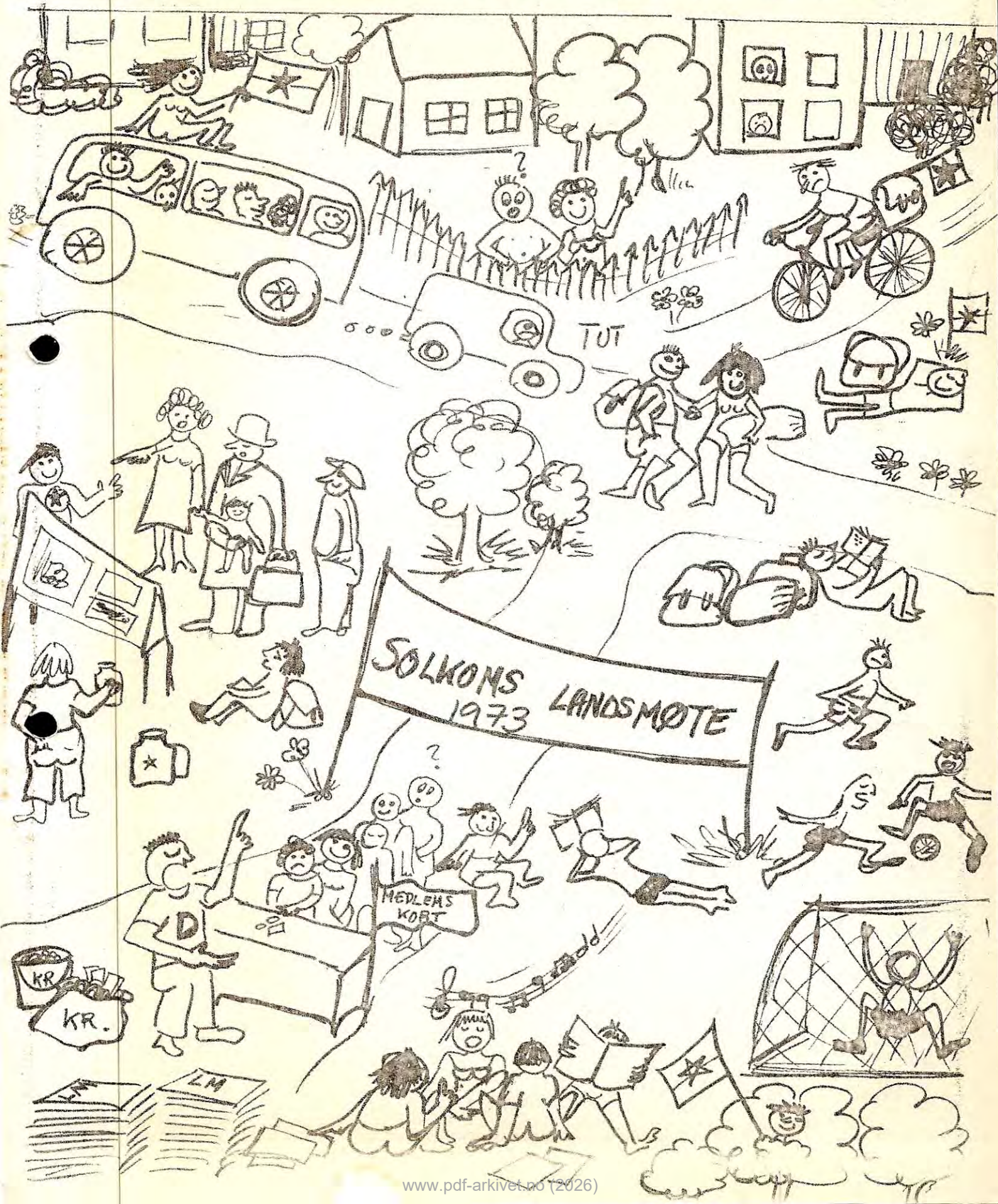

FNL i NORGE nr. 6 1973

TIL DISKUSJONEN FØR LM

I dette nummeret av FNLI Norge foreligger en lang rekke papirer. Det er forslag til de forskjellige hovedpunktene, synspunkter og innlegg som vi foreløpig har fått inn. Mye mer eksisterer ruddt om i gruppene. La det komme fram i tida fram til LM, og på LM sjøl. Mange distrikter kommer til å gi ut lokale diskusjonsblad for gruppene. Send derfor innlegg til DA-en din! Da kan det nå ut til flere grupper i distriktet innen LM.

Vi kommer til å sende ut en siste ut-sending før LM direkte til de som har meldt seg på (hvis vi får navn og adresse i tide) innen 10. juni. Innlegg til denne siste utsendelsen må være i Oslo innen den tid.

HVORDAN DISKUTERE?

Det er fem hovedskaer i LM-diskusjonen. Rapporten fra Landsstyret, Programdiskusjonen, Spørsmålet om enhet i Vietnamarbeidet, Ny Hovedoppgave og Valg av ny ledelse.

Disse sakene bør nok behandles på to møter, evt. kan dere arrangere ett møte for hele gruppa og ett møte rett før LM for de som reiser. Også kon-takter bør komme på LM sjøl om de er aleine og ikke får diskutert sakene på forhånd. På LM vil representanter fra hele landet møtes til diskusjonen.

PRIORITERING

Hvis dere ikke rekker å komme igejnnom alle diskusjonene i gruppa før LM foreslår vi at dere prioriterer Programdiskusjonen og spørsmålet om ny Hovedoppgave.

SPØRSMÅL TIL DISKUSJONEN

Til hjelp i diskusjonene har vi formulert en del spørsmål til de ulike hovedpunktene. Det er sjølsagt ikke noe iveren for å diskutere det på annen måte, finn ut av det sjøl!

Landestyrets rapport

1. Landsstyret gir i rapporten en vurdering av arbeidet med hovedoppgave - innsamlinga. Sammenlign med deres eget arbeid med HO - hva har vært bra og dårlig i gruppas eget arbeid?

2. Er dere enige i vurderinga av frontens framganger og svakheter? Hva er den viktigste svakheten i fronten nå ut fra gruppas egen erfaring?

3. Er viktige ting utelatt i sjølve oppsummeringen? Har dere andre anmerkninger til LS rapport?

Programdiskusjonen

Vurder det gamle og det nye forslaget.

1. I det nye programforslaget er NATO og sosialimperialismen (EEC) utelatt. Er dette riktig? Hvilke grunner taler for det? Mot det?

2. Begge forslag nevner USA-imperialismen. Bør det være med? I tilfelle, er det riktig behandlet i det nye? Bør vi f.eks. analysere USA-imperialismen andre steder i verden.

3. Diskuter helheten i programmet. Gir det uttrykk for det mål Solkom har og bør sette seg i solidaritetsarbeidet? Er språkføringa god og forståelig for vanlige folk.

4. Diskuter forslaget til vedtekter. Ivaretar forslaget Solkom som en demokratisk organisasjon - styrt av medlemmene? Er det riktig å gi adgang til medlemskap for organisasjoner (fagforeninger, faglige/ideelle ungdomsorganisasjoner)? Er deres rettigheter ivare tatt i forslaget?

Enhet i Vietnamarbeidet

De fleste gruppene har liten eller ingen erfaring med samarbeid med Vietnambevegelsen eller andre Vietnamorganisasjoner, fordi disse organisasjonene bare finnes i de store byene. Allikevel mener vi dette spørsmålet har betydning for hele fronten, og bør diskuteres av alle.

1. Mener dere det er riktig av Solkom å prinsipielt gå inn for organisatorisk enhet med VB, på omtrent de premisser som er uttrykt i det nye forslaget til program og vedtekter for Solkom?

2. Hvilke fordeler mener dere at en slik enhet vil føre med seg? Hvilke ulemper? (stikkord: medlemsdemokrati, avhengighet overfor politiske partier og andre, økt enhet, mulighet til aktivisering av fagforeninger etc.)

Ny Hovedoppgave

Dette spørsmålet må vi diskutere særlig ut fra situasjonen i Indo-Kina. Les derfor det forrige nr. av FNLI, For Vietnam (nytt nr), Solkoms faktahefte etc.

1. Diskuter situasjonen i Indo-Kina, særlig PRRs 6 punkter. Hva er USAs taktikk i øyeblikket - hvordan gjennom-

fører de den?

2. Er det riktig å legge økt vekt på propaganda og studier - ut fra denne situasjonen?

3. Er de politiske parolene riktig stilt? Er det riktig å sette arbeidet bak disse kravene som vår viktigste utadrettede oppgave?

4. Hva er - etter deres erfaringer - den viktigste årsaken til "gjennomtrekk" i fronten?

5. Diskuter forslaget til arbeidsprogram. Bør vi ha en konkret hovedoppgave - f. eks. innsamlinga eller propaganda - eller bør vi ikke stille slike konkrete hovedoppgaver?

Valg av ny ledelse

På LM skal vi velge et nytt Landsstyre. Hvert distrikt bør være representert i landsstyret. Hvis det er mulig bør dere diskutere i gruppa om folk fra dere kan stille som kandidater, og ellers vurdere forslag fra andre grupper i distriktet.

På LM vil vi slik som ifjor sette av tid til møter for folk fra hvert distrikt som diskuterer og samler seg om en LS-kandidat fra distriktet.

PÅMELDING?

Som tidligere nevnt vil vi svært gjerne ha påmelding til LM innen 10. juni. Dette fordi vi da vil sende ut de siste LM-papirene direkte til delegater og medlemmer som kommer på LM.

Påmelding skjer på skjema som følger medlagt denne FNLiNorge sendinga. Bare navn og adresse på alle som kommer fra gruppa kontaktsteden. Det er ikke nødvendig å føre opp hvem som møter som delegat og hvem som vanlige medlemmer med tale og diskusjonsrett.

Det er sjølsagt ikke for seint å medde seg på også etter 10. juni. Men da kan det hende at papirene ikke kommer fram. Vi sender bare et eksemplar til hver gruppe/kontakt utover de som har påmeldt seg.

Innen 21. juni håper vi at alle som kommer har gitt oss beskjed. Dette fordi det er svært vanskelig å beregne MAT hvis vi ikke vet hvor mange som kommer.

DERFOR: SEND SKRIFTLIG PÅMELDING
BRUK SKJEMAET.

STEMMERETT

Gruppene har stemmerett etter en nøkkel som sto i forrige FNLiNorge. Vi gjentar:

10 medlemmer	- 1 delegat	(0 - 10)
20 medlemmer	- 2 delegater	(11 - 20)
40 medlemmer	- 3 delegater	
60 medlemmer	- 4 delegater	
100 medlemmer	- 5 delegater	

Det kan bli flere viktige avstemninger på Landsmøtet så det er viktig at alle er klar over hvor mange delegater de kan ha. Delegatene velges av gruppa og kommer til Landsmøtet med en FULLMAKT underskrevet av styret i gruppa.

Det er et annet VIKTIG krav som må være oppfylt for å kunne stille med stemmerett. At gruppa/kontaktsteden har betalt kontingent for det antall medlemmer de stiller med delegater for.

KONTINGENT

Medlemskontingent for siste halvår må være betalt før Landsmøtet med kr. 5,- pr. medlem. Pengene sendes til postgiro 20 29 81 fort som bare det. Fristen for slike innbetalinger utløp for flere måneder siden. Det er medlemskontingenten som skal holde oss i live - betale våre utgifter. Når store deler av fronten så svikter - må det bli krøll. Husk merk talongen MK.

ALT KOSTER

Det koster mye penger å arrangere et Landsmøte. Vi leier en skole, vi bruker hav av papir, vi leier stesilmaksin, vi får økte portoutgifter etc. Dette gjør det nødvendig med kr. 30,- som Landsmøtekontingent. Ellers ville det være umulig å arrangere noe LM. De tredivet kronene - som vel egentlig ikke er så mye (Kvinnefronten hadde kr. 70,- på sitt LM) - betales ved innregistreringen i Oslo.

REISEN

Vi har diskutert reisefordeling. Og øynet utbetalinger på tusener på tusener av kroner. Vi vedtok derfor på LS-møtet i mai ikke å utbetale reisefordelinger sør for Nordland. I stedet oppfordret vi hvert distrikt til å løfte kollektivt for å greie de verste reiseutgifetene. F.eks. leie busser i Trondheim og Bergen og plukke opp andre grupper underveis. Arbeid er igang med å organisere dette.

LANDSMØTET --- 73

VI MÅ BYGGE FRONTEN UT!

Mange hevder med hensikt å at krigen i Vietnam er slutt. De vil gjøre solidaritetsbevegelsen for Vietnam og kampen mot USA-imperialismen svakere.

Situasjonen er slik at disse falske ideene lett kan få grobunn. Aviser slår ikke opp med fete typer hva som hender i Vietnam. Fredsavta lener undertegnet, og mang en historiker begynner å summere krigen - og solidaritetsbevegelsen.

Alt dette kan lett gi inntrykk av at det hele er over. USA-imperialismens venner benytter sjansen. De angriper solidaritetsarbeidet: "Nå kan dere pakke innsamlingsbøsene ned, krigen er over."

Mange påvirkes av slikt prat. Derfor må vi gå til kraftig aksjon mot dette!

Vietnameserne står oppe i en hard politisk kamp nå. De mener selv de har en lang vei å gå før de kan leve i fred. Alle militæroperasjoner må opphøre, de politiske fangene må løslates, demokratiske rettigheter må innføres, et nasjonalkråd hvor alle politiske retninger er representert, må dannes, og det må holdes valg på representanter til nasjonalforsamlingen.

Dette sier oss at det er viktig og nødvendig at vi fortsetter solidaritetsarbeidet. Vi må avsløre for opinionen at USA enda ikke har oppgitt håpet om å gjøre Indo-Kina til sin koloni.

KOM PÅ LANDSMØTET

BLI MED Å LEGG OPP FRONTENS POLITIKK FRAMOVER.

LANDSMØTET---73

TA MED VENNER.....OG VENNERS VENNER!

I løpet av det siste året er det startet mange nye grupper, og antall kontakter rundt omkring i landet har økt. Dette skulle tilsi at vi vil få et enda større landsmøte i år enn i fjord. Det er bra! Mobiliser alle du kjenner, enten de nettopp har begynt å interessere seg for Vietnam-spørsmålet eller de har vært aktivister en stund.

I fjord leide vi en ny stor skole i utkanten av Oslo, med stort grøntareal og plass til mange hundre. Dette stedet har vi fått i år også !!!

Så ta soveposen under armen,

haik, gå, sykkel, eller som de i Trondhjem har tenkt å gjøre: leie en buss som skal samle opp aktivister fra hele distriktet.

Vi skal ikke bare diskutere politikk i landsmøte-helga. Mange er jo nettopp ferdig med skolen på den tida og trenger absolutt avslapping. Vi skal nyte friluftslivets gleder, gå turer, spille volley-ball, sparke fotball osv. for rett utenfor skolen er det store grønne plener.

Videre skal vi hygge oss om kvelden med musikk, dans og småprat. I fjor opplevde vi mange gode, spontane kulturelle innslag. I år er en kulturgruppe i sving med å forberede teater og annen underholdning. Så ta med vise- og dikt-bøker og instrumenter.

LANDSMØTET--- 73

DISKUTER DISTRIKTSARBEIDET!

Vi kommer til på landsmøtet å treffe FNL-aktivister fra det samme distriktet som vi selv kommer fra. Dette vil bli en fin anledning til å knytte grupper og kontakter innen samme distrikt sammen. Vi skal velge distriktsansvarlige og distriktsstyrer på landsmøtet. Så forbered dette med å diskutere i gruppene hvordan arbeidet i ditt

distrikt har gått i denne periode. Er dere fornødt med det arbeidet som den distriktsansvarlige har gjort? Finn fram til ideer på hvordan vi skal klare å forbedre kontakte mellom gruppene og kontaktene innen distriktet!

ALLE GRUPPER REPRESENTERT PÅ LANDSMØTET!

IKKE BLI SKREMT IKKE BLI SKREMT IKKE BLI SKREMT IKKE BLI SKREMT IKKE BLI S

av den MURSTEINEN med papirer som følger på 16 sider bak her. Vi har hverken hatt tid eller penger til å lage vanlig FNL-inn layout. Men det går å lese allikevel.

Side 1 Landsstyrets rapport
side 7 Programdiskusjonen
side 11 Enhet i Vietnamarbeidet
side 14 Ny hovedoppgave

Vi benytter dessuten anledningen til å be om unnskyldning for en VRIMMEL AV SKRIVEFEIL og annet kluss UNNSKYLD

Denne rapporten må ses på bakgrunn av vedtaket om hovedoppgave som ble vedtatt på Landsmøtet sommeren 72. Der heter det: "Denne situasjonen krever av oss i Norge at vi forener alle som lar seg forene bak kravet: USA ut av Indo-Kina - øyeblikkelig og uten vilkår. En samlet og sterk vietnamopinion i Norge vil presse den norske regjeringa til å bryte med Saigon-juntaen, anerkjenne PRR og åpent støtte vietnamesernes frigjøringskamp. DET VIKTIGSTE MIDDELT VI HAR TIL Å UTVIKLE OG ORGANISERE DEN NORSKE OPINION TIL Å VISE SIN POLITISKE STØTTE ER INNSAMLINGS- AKSJONEN "SOLIDARITETET NORGE-VIETNAM". Dette er Solidaritetskomiteens hovedoppgave. Landsmøtet stiller som konkret målsetting: å samle inn 1/2 million til PRR innen 1. mai 1973."

Landsmøtet 1972 var på flere måter en stor framgang for fronten. Det var det største LM Solkom har hatt - 200 aktivister fra hele landet deltok. Diskusjonene som ledet fram til en omfattende enighet skapte mye liv og entusiasme.

Aktivitetene utover sommeren når det gjaldt innsamlingsaksjoner, løpeseddelaksjoner og økonomiarbeide (Gi en dag-aksjonen) var allikevel ikke så store.

Til 4. juli-aksjonene sendte AU ut en løpeseddel. Oslo og flere andre steder gjennomførte løpeseddelaksjoner.

Utover sommeren startet USA bombingene av diker og damanlegg i Nord-Vietnam, med sikte på å framkalle en flomkatastrofe når flommene satte inn i september. Samtidig fortsatte blokaden av DRV. USAs plan var å framkalle en flomkatastrofe med påfølgende sultedød i Nord-Vietnam. På denne bakgrunn avga AU offentlige protester og utarbeidet en løpeseddel for å starte en kampanje mot bombingene. Ca. 60.000 løpesedler ble spredd, og 2. sept. gjennomførte FNL-gruppene i Oslo i samarbeid med en rekke andre organisasjoner (VB deltok ikke) en demonstrasjon som samlet ca. 1500. Blant annet som følge av den internasjonale opinion som etter hvert vokste fram mot dikebombingene, var USA nødt til delvis å innstille dem, og flomkatastrofen ble avverget. PRR ga seinere uttrykk for at Solkoms aktivitet hadde vært med og bidratt til dette.

Under EEC-avstemningsinnspurten var det meget liten aktivitet i fronten. De fleste medlemmene engasjerte seg trolig i den valgkampen som ga seier i kampen mot EEC. En del grupper, bl.a. Trondheim, greide på en bra måte å kombinere propaganda for Solkoms linje i kampen mot EEC (EEC-medlemskap hindrer en sjølstendig Vietnampolitikk, forsvar norsk sjølråderett) med innsamling og konkret solidaritetsarbeid.

Distriktskonferansene (DK-ene) i oktober var det første store forsøket på å samle hele fronten foran høstens oppgaver: innsamlinga og V-uka. Ca. 200 aktivister deltok fra ca. 46 grupper på ialt 9 distriktskonferanser. For noen distrikter var resultatet bra, for andre dårligere. Sett under ett viste konferansene en høy grad av politisk enhet, men tre svakheter bør trekkes fram: Det sentrale opplegget hadde mangler da det tok mindre hensyn til frontens sjølstendighet og oppgavene framover enn til oppsummeringen av EEC-kampen. Forholdsvis få grupper satte seg konkrete mål for innsamlinga. Og for det

2.
tredje hadde DK-ene en del steder "stivna" litt i formen. Erfariningen fra Oslo hvor en dag ble brukt til aksjonsdag og en dag til de politiske diskusjonene viste seg gode.

oooooooooooooooooooo

Vietnam-uka 28.okt - 6. nov. kom rett etter at DRV hadde offentliggjort fredsforslaget som DRV og USA var blitt enige om under de hemmelige forhandlingene i Paris. På denne bakgrunn sendte AU øyeblikkelig ut en oppfordring til gruppene, forskjellige organisasjoner og partier om å delta i V-uka under parolene "USA må undertegne fredsavtalen straks", "USA ut av Indo-Kina", "Støtt PRR - $\frac{1}{2}$ million til PRR". I Vietnamuka ble det distribuert materiell til ca. 60 steder. Innkomne rapporter viste demonstrasjoner i Trondheim (600), Bergen (500), Frødkristad, Tingvoll(35) og Oslo (3000). Utover dette møter på 13 steder og annen aktivitet (innsamling, stands, dørbesøk) på 25 steder. De fleste steder var aksjonsenheten brei og omfattet de fleste politiske ungdomsorganisasjonene. Spesielt bør nevnes at i felles demonstrasjonen (VB-Solkom) gikk 30 fagforeningsfaner i spissen. Samtlige 14 politiske, faglige og ideelle ungdomsorganisasjoner (ikke Unge Høyre) rettet en felles henvendelse til regjeringa der de krevde at regjeringa skulle krve at USA undertegnet fredsavtalen øyeblikkelig.

Enheten i Oslo under V-uka var bl.a. gjort mulig gjennom AUs brev til Vietnambevegelsen, der vi beklaget at Solkom ved enkelte tidligere anledninger (med flaggbrenning og i apells form angrep på ledende DNA-politikere) hadde handlet på tvers av et tillitsforhold som burde være tilstede på felles aksjoner. LS vurdere denne sjølkritikken som riktig, og den har siden ført til et bra samarbeid mellom Solkom og VB der dette har vært mulig.

Sett under ett var V-uka et bra steg framover for fronten. For mange grupper betød det et første skikkelig steg på arbeidet med hovedoppgava, og en omfattende politisk enhet. Allikevel ble det ikke samlet inn mer enn ca. 10.000 kr. i løpet av V-uka.

oooooooooooooooooooo

I begynnelsen av desember kunne Landsstyret oppsummere innsamlingsarbeidet i løpet av høsten. Følgende ble slått fast:
1. Takten i innsamlinga var ikke vesentlig økt siden våren 72. Tilsammen ca. 100.000 kr. var samla inn. 2. Det var fortsatt mange grupper som ikke hadde sendt inn penger i løpet av høsten (ca.30). 3. Det var ikke satt noen konkrete målsettinger for innsamlinga i gruppene. Landsstyret konkluderte at hovedårsaken til dette lå i ledelsen, AU og LS, som ikke hadde gått i spissen for å utvikle politikken på innsamlinga og mobilisert hele fronten til å sette seg konkrete mål. Det var også tegn på vakling i politikken: I løpet av høsten hadde f.eks. AU diskutert om en burde prioritere en navneinnsamlingsaksjon bak kravet "USA må undertegne fredsavtalen" framfor innsamlinga. Innsamlinga gjennomstyret ikke hele Solkoms aktivitet, hverken i gruppene eller i ledelsen. LS vedtok derfor konkrete målsettinger for hvert disktrikt fram til 1. mai som tok sikte på å nå en $\frac{1}{4}$ million i tillegg til lotteriet. Det ble også vedtatt å utarbeide en konkret plan for studiene i fronten utover våren og å styrke propagandaen for innsamlinga. Landsstyremøtet ble på denne måten et krafttak for å mobilisere hele fronten på gjennomføring av hovedoppgava.

ooooooooooooooooooooo,

Forbindelse med Jant Lunde 1980 i Oslo, desember 72, arrangerte Solkom og VB i fellesskap møte og pressekonferanse i Oslo. I Trondheim ble det arrangert møte med Tom Hayden. Arrangementene var vellykte og fikk bra presse. De var et bidrag til utviklinga av våre kontakter med anti-krigsbevegelsen i USA, og det ble utvekslet erfaringer om solidaritetsarbeidet i Norge og USA som viste en stor grad av enighet på hvordan solidaritetsarbeidet bør drives.

I desember startet Nixon "julebombingene" av DRV, det største bombeangrep som er blitt iverksatt noen gang. Reaksjonene var voldsomme over hele verden, og solidaritetsarbeidet i Norge nådde sitt hittil høyeste nivå i løpet av denne perioden. Solkom stilte parolene: USA må stanse terrorbombingene! USA må underskrive fredsavtalen nå!

Denne perioden var det demonstrasjoner og aksjoner en rekke steder. I Stavanger demonstrerte 700 med oppslutning fra DNA og Senterpartiet og utover til venstre. I Sauda gikk ordføreren i spissen for et demonstrasjonstog. Et tog og møte i Oslo lille julaften samlet 2000 etter bare 7 timers mobilisering. I Ålesund demonstrerte 600 med sognepresten i spissen. Enheten her inneholdt alle pol. org. og partier fra DNA, Senterungd. og UV til ML-bevegelsen.

Solkom proklamerte 20. januar som nasjonal protestdag mot USAs angrep i Indo-Kina i tråd med oppfordringer fra anti-krigsbevegelsen i USA. Det ble i samarbeid med studentersamfunnet i Oslo tatt opp forhandlinger med VB, LO og diverse "kjente kvinner og menn" for å gi protestaksjonene maksimal bredde. Eksemplet fra Sverige, hvor samtlige riksdagspartier stilte seg i spissen for en nasjonal underskriftskampanje mot bombingene, for undertegnelse av fredsavtalen, inspirerte til en omfattende enighet også i Norge. Dette kom bl.a. til uttrykk i at samtlige stortingspartier avfattet en felles henvendelse til USA om å undertegne fredsavtalen, og hvor bombingene ble fordømt.

Resultatet av forhandlingene med LO, som i hovedsak ble ført av VB, mens Solkom arbeidet for å skape maksimalt press bl.a. gjennom et opprop til støtte for kravene og for 20. januar som aksjonsdag, var at LO lanserte 20. januar som nasjonal aksjonsdag og oppfordret sine lokale samorganisasjoner til å ta et initiativ denne dagen. LO satte samtidig igang sin egen innsamlingsaksjon "Aksjon LO-Vietnam", hvor pengene fra fagbevegelsen skulle gå til fagbevegelsen i Nord-Vietnam.

LOs parole ble fulgt mange steder, men bl.a. i Bergen trakk Samorg seg fra arrangementene. I løpet av januar hadde Solkom grupper og kontaktpå mer enn 80 steder, og et stort antall materiale ble spredd. Det var demonstrasjoner og fakkeltog i Oslo, Bergen, Trondheim, Tromsø, Fredrikstad, Ski, Jessheim, Odda, Porsgrunn, Kristiansand, Lillehammer, Bodø og møter, stands og innsamlingsaksjoner en lang rekke steder. Takten i innsamlinga steg raskt, i løpet av januar ble det samlet inn ca. 90.000 kr. og innsamlinga nådde totalt 220.000 kr. Arrangementene hadde større oppslutning enn noen gang. I Oslo gikk ca. 7500 i tog, det største Vietnamtog i Norge til dato.

oooooooooooooooooooo

Som følge av det militære nederlaget det amerikanske flyvåpen led over Nord-Vietnam under bombeoffensiven (over 100 fly skutt ned, derav 34 B-52) og det voldsomme internasjonale press USA-imperialismen ble utsatt for, måtte Nixon undertegne fredsavtalen 27. januar. Dette var en stor seier for Vietnams folk og alle folk som støtter de indo-kinesiske folkene. Solkom sendte øyeblikkelig ut en erklæring der vi hyllet den store

og i tillegg til å fortsette solidaritetsarbeidet. Vi stilte kravene: USA og Thieu må overholde avtalen, full støtte til Vietnams folk, 1/2 million til PRR.

oooooooooooooooooooo

På distriktkonferansene i februar og mars ble den nye situasjonen diskutert, og LS inntrykk er at det hersket omfattende enighet om at solidaritetsarbeidet måtte fortsette, men en del usikkerhet på hvordan. Dette er kommet klart til uttrykk i f.eks innsamlinga hvor takten i februar og mars sank betraktelig de fleste steder, samtidig som antall grupper som bestilte FV 2/73 gikk ned.

oooooooooooooooooooo

På Landsstyremøtet i februar ble situasjonen etter fredsavtalen oppsummert, og flg. vedtatt: Parolen USA ut av Indo-Kina må fortsatt være den politiske hovedretningslinja for Solkom, særlig konkretisert i kravet om at USA og Thieu må overholde fredsavtalen. Særlig viktig ble det vurdert å drive opplysningsarbeid om de ca. 200 000 politiske fangene som lever under umenneskelige forhold i Thiens fengsler, med truslen om likvidasjon hengende over seg. Det ble vedtatt å starte en kampanje for å anerkjenne PRR, for på denne måten å yte maksimal støtte til frigjøringskampen i Sør-Vietnam. Innsamlinga ble stadfestet som Solkoms hovedoppgave og vårt viktigste middel til å engasjere folk i Vietnamarbeidet.

oooooooooooooooooooo

Som følge av de bra erfaringene som samarbeidet med bl.a. VB hadde gitt var spørsmålet om organisatorisk samling av Vietnamorganisasjonene blitt lufta fra bl.a. faglig hold i Oslo. Dette ble også diskutert i LS og tatt opp i FNLI. I bergen ble det i mars dannet et felles arbeidsutvalg for Solkom, VB og Solidaritet Norge-Vietnam. Erfaringene fra dette er ikke oppsummert enda. Sentralt har vi gjort forsøk på å få VB med på et felles opplegg for anerkjennelse av PRR. Det har ikke lyktes til nå. Derimot er VB med på et fellesopplegg med oss og Amnesty International for frigivelse av de politiske fangene.

oooooooooooooooooooo

Vietnam-uka i mars viste aktivitet noe under 50 steder. Snaut 10.000 kr. ble samla inn av et fåtall grupper. PRRs Vestlandsturne var vellykket og viste at liknende opplegg bør gjennomføres. Under PRRs besøk i Sandane ble det samlet inn over 1000 kr.

Samlet virker det som om aktivistene manglet motivering og argumentasjon til å gjøre en jobb som var vanskleigere enn i januar. LS mener at AU ikke tidsnok tok til motmæle mot den reaksjonære skittkastinga med bl.a. "tortur" av amerikanske krigsfanger, brudd på våpenhvilen, gjennom å samle og sende ut til interne studier fakta som tilbakeviste påstandene.

oooooooooooooooooooo

Mange FNL-grupper deltok i forskjellige 1. mai arrangementer i år. De fleste steder i "Faglige enhetstog" eller "Enhet Solidaritet tog". Nevnes bør Trondheim som deltok både i Samorgs og Enehet Solidaritet. AUs inntrykk er at Vietnam-markeringene var bra de fleste steder der FNL-gruppene deltok, og at der vi ikke deltok av Vietnam-parolene dårlig skjøttet. Phan Hoi talte på "Faglig Enhets" møte i Oslo, der 12.000 deltok.

STUDIEARBEIDET OG DET INDRE LIVET I FRONTEN

AU har hele tida lagt stor vekt på å gi mest mulig informasjon til studier i fronten på den løpende situasjonen i Indo-Kina, da forståelse for dette er avgjørende for entusiasmen og initiativet i fronten. Etter kritikk for manglende plan i studiearbeidet i høst utarbeidet AU en plan for studiene utover våren som til dels er fulgt. Den viktigste feilen ved disse studiene er etter vår mening den manglende reaksjon og kritikk av dem, vi har således ikke noe klart bilde av om studiene har fungert som de skal.

GRUNNSIRKELEN er trykt opp i nytt opplag, men det arbeides med en ny utgave ut fra den nye situasjonen i solidaritetsarbeidet etter fredsavtalen.

FNLiN hat etter LS mening bedra seg en del i løpet av året, med mer debatt og mindre tyngende "sentralt" stoff. En viktig mangel som ble forsøkt rettet opp gjennom Innsamlingsheftet var oppsummeringer, diskusjon og ideer omkring hovedoppgava. Men FNLiN er fremdeles ikke hele frontens medlemsblad. Det må stadig arbeides med å få innlegg fra grupper og enkeltmedlemmer i fronten.

PROGRAMDISKUSJONEN ble imidlertid nedprioritert av AU i november da det var klart at frontens eksterne oppgaver var spesielt store. Diskusjonen ble ført videre i FNLiN gjennom stikkord som "sektarisme", skal USA-imp. være med i programmet" osv. LS har som helhet ikke hatt godt nok grep om programdiskusjonen til nå, og vært for lite flinke til å føre ut og konkretisere de motsigelsene som finnes på frontens program.

DISTIKTSARBEIDET har gått endel ~~framover~~ i løpet av året, idet nye distrikter er blitt opprettet og flere distriktsstyrer valgt. Det er allikevel flere mangler i distriktsarbeidet, både ved at AU ikke får nok informasjon fra gruppene om det som gjøres og de motsigelser som finnes i fronten, og ved at nye initiativ som dukker opp ikke blir tatt godt nok vare på og utviklet. LS mener det nå er på tide å oppsummere erfaringer med vårt nåværende distriktsarbeid for om mulig å finne enklere metoder å drive det på og samtidig gi de enkelte distrikt mer sjølstendighet og ansvar for FNL-arbeidet i distriktet. På denne måten burde det sentrale byråkrati kunne reduseres og avbyråkratiseres for å minske avstanden mellom LS/AU og gruppene.

FAGLIG ARBEID

Landsmøtet i 72 valgte for første gang en faglig sekretær. En av årsakene var at Solkom i alt for stor grad hadde vært en organisasjon for skoleelever og studenter. I løpet av det siste året har vi oppnådd følgende:

- 20 fagforeninger/klubber har bevilget penger til PRR
- spesielt i Oslo, men også i andre store byer har fagforeninger med faner sluttet seg til demonstrasjoner
- antall Vietnam-uttalelser har økt
- fagbevegelsens engasjement ~~xx~~ 20. januar er nevnt tidligere. Aksjon "LO-Vietnam" innbrakte ialt kr. 700 000
- FNL-gruppene nådde en god del arbeidsplasser gjennom kunstlotteriet og innsamlingslister

I perioden har vi spredd 2500 spesialflak beregnet på fagorganiserte og en god del faglig stoff i For Vietnam

Men fremdeles har vi svært få medlemmer blant fagorganiserte. Dette henger sammen hele Solkoms rekrutterings- og aktivitetspolitikk som ~~kxxx~~ bør bli gjenstand for grundig nyorientering.

VURDERING AV PERIODEN UNDER ETT FOR SOLKOM

Under denne LM-perioden skjedde avgjørende endringer i situasjonen i Indo-Kina. FNLe våroffensiv i 1972 knuste USAs håp om en vellykket Vietnamisering og gjorde Indo-Kina til det mest sentrale punkt i den amerikanske presidentvalgkampen. Fredsforslaget som DRV offentliggjorde i oktober var et direkte resultat av dette. Nixon prøvde å unndra seg forslaget etter at han hadde vunnet valget, blant annet gjennom et siste desperat forsøk på å kue frigjøringskampen militært. Men det lyktes ikke, og 27. januar skrev USA under et nær identisk fredsforslag. Avtalen er av vietnameserne karakterisert som den viktigste seier siden Geneve-avtalen i 1954. Situasjonen i de tre indokinesiske land er derfor lysere enn ved noe tidligere landsmøte, på tross av tusener brudd på avtalen fra USA/Thieus side.

Frontens aktivitet har vært preget av begivenhetene i Indo-Kina. Med jevn stigning i aktiviteten høsten 72 som kulminerte i de største og mest omfattende solidaritetsmanifestasjoner vi har hatt i januar. Etter fredsavtalen har vi hatt en jevnere, roligere, men dog noe famlende aktivitet.

Påpekes bør det gode samarbeidet med PRRs informasjonskontor, og utviklingen i reisevirksomhet og informasjonsutveksling på alle plan.

Fronten satte seg som konkret hovedoppgave å samle inn $\frac{1}{2}$ million kroner til PRR. Vi har greid 330.000. Målet var svært høyt, og LS mener det er grunn til å være fornøyd, særlig tatt i betraktning at Frigjøringsfondet aldri kom over 40.000 årlig. Hovedoppgava har gitt oss mange nye kontakter, gitt oss økt anseelse i vide kretser, bidratt til å styrke Solkom som en tillitsvekkende organisasjon og fremst vært en støtte til Vietnams kjempende folk, i Vietnam og Norge.

LS mener at AU ikke alltid har satt hovedoppgava like godt ut i praksis. Ofte er for stor vekt blitt lagt på det rent pengeomessige, og for liten vekt på det kontaktskapende, bruke HO til å trekke folk inn som medlemmer, til studiesirkler, til annen aktivitet. Svært mange grupper har dessuten ikke deltatt aktivt med innsamling. AU har ikke vært flinke nok til å trekke disse med og gi dem tilbud etter deres nivå. AU har i for stor grad tilgodesett de store grupper som samlet inn mange penger.

Frontens store problem er gjennomtrekk. Dette illustreres ved at 15.000 medlemmer har gjennomgått Solkoms studiesirkel de siste fire år. LS mener at AU ikke har viet problemet tilstrekkelig oppmerksomhet. En del av problemet ligger i at Solkoms medlemsmasse er gjennomgående svært ung. Solkom betraktes av mange som en utdanningsorganisasjon i et politisk hierarki - på et gitt tidspunkt er en "voksen" nok til å "stige" til annet politisk arbeid. AU har ikke viet spørsmålet om konsolidering av anti-imperialistiske kjerner nok tid. Dessuten har en del politiske organisasjoner en tendens til svært skiftende disponering av sine medlemmer i Solkom. Dette lammer i tidsrom Solkoms lokalaktivitet.

De to siste avsnitt er ikke ment å fortrenge inntrykket at LM-perioden har vært en god periode for solidaritetsarbeidet. På mange måter har perioden vært Solkoms beste og mest aktive. Men det er viktig å peke på de to sakene som de viktigste som må løses for at fortsatt framgang i solidaritetsarbeidet skal være mulig.

1. Solkom har til oppgave å skape størst mulig solidaritet med og mobilisere maksimal støtte til de indo-kinesiske folkene, i Norge.
2. Vi støtter Indo-Kinas folk, fordi de fører en rettferdig kamp for sine lands frigjøring. Deres mål er et fredelig nøytralt Indo-Kina, der folkene i de tre land, Vietnam, Laos og Kambodsja lever side om side og nyter sine fulle nasjonale rettigheter, uten utenlandsk innblanding av noe slag. Deres kamp er en veiviser for alle folk som kjemper for sin nasjonale uavhengighet.
3. Vi fordømmer den amerikanske imperialeismen, styrt av USAs finans- og industrimonopoler, som har tatt de mest brutale undertrykkingsmetoder i bruk for å sikre seg Indo-Kina som sine kolonier. Deres politikk er intet "feilgrep" gjort av presidentens "dårlige rådgivere", men en følge av et økonomisk behov for å underlegge seg andre folks råvarer og markeder, og og dominere den politisk og militært. USA overtok Frankrikes kolonikrig i Vietnam, og har siden angrepet alle land i Indo-Kina, på tross av internasjonale avtaler og alle menneskeverdige regler om samskifte mellom landene.
4. Folks regjninger i hele verden har protestert mot USAs brutale angrepskrig, inkludert folket i USA selv. Vi oppfatter oss som en del av denne internasjonale solidaritetsbevegelsen for Indo-Kinas folk, som har vært med og brakt et verdensomspennende imperium fram til sitt først nederlag. Denne bevegelsen vil aldri legge ned sin kamp før USA er endelig og fullstendig ute av Indo-Kina, og fred, uavhengighet og frihet har kommet til Indo-Kinas folk.
5. Fredsavtalen om Vietnam, undertegnet i Paris mellom USA, DRV, PRR og Saigon-juntaen, var en stor seier for Vietnams folk. For første gang har USA i en internasjonal avtale forpliktet seg til å respektere Vietnams "selvstendighet, enhet, suverenitet og territoriell integritet". Dette prinsipp, slått fast i Geneve-avtalen av 1954, har USA aldri villet respektere. Vietnams folks hellige, ukrenkelige nasjonale rettigheter er således slått fast i avtalen, og vi vil fordømme alle de land som forbryter seg mot deres rettigheter.
6. For å yte maksimal støtte til Indo-Kinas folk, vil Solkom i Norge arbeide for at disse nasjonale rettighetene skal bli det Vietnamsiske folks eiendom. Vi vedtar derfor for hver landsmøteperiode et arbeidsprogram som stiller de konkrete mål som til enhver tid tjener det Indo-Kinesiske folks sak best.
7. Solidaritetskomiteen for Vietnam er en frontorganisasjon, som uavhengig av de politiske partiene organiserer enkeltindivider, faglige og ideelle organisasjoner og ungdomsorganisasjoner til støtte for Vietnams folk. Medlemmene skal bestemme politikken gjennom demokratiske diskusjoner og rådslagninger. Vi går inn for den breiest mulig samling av alle organisasjoner og enkeltpersoner som støtter Indo-Kinas folk i Norge - mot USA-imperialismens aggresjon.
8. Enhver som er villig til å støtte Indo-Kinas folk, gjør en personlig innsats etter evne og mulighet, betaler kontigent og ikke motarbeider organisasjonen kan bli medlem av Solkom.
9. Solkoms politiske program kan uttrykkes i flg. paroler:

USA UT AV INDO-KINA

VIKARSLOS STØTTE TIL INDO-KINA

BEKJEMP USA-IMPERIALISME

Ikke vedtatt programforslag fra forrige Landsmøtet.

1. Solkom er en anti-imperialistisk solidaritetsfront. Vi støtter folkene i Indo-Kina vilkårsløst ved å mobilisere til demonstrasjoner/aksjoner, samle inn penger og spre propaganda, aksjonere mot Saigonjuntaen/USA-imperialismen i vårt land. Gjennom vårt arbeid vil vi samle alle deler av det norske folket, organisasjoner, partier og enkeltpersoner for kraftigst mulig støtte for Indo-Kinas folk. Solkom vil organisere flest mulig til kamp mot USA-imperialismen og tvinge den norske regjering til å føre en utenrikspolitikk i tråd med våre krav. Regjeringas første skritt bør være å bryte med Saigon-juntaen og å anerkjenne PRR.

2. Store deler av verdens folk og nasjoner er i dag utsatt for imperialistisk utbytting og undertrykkelse som opprettholdes ved sterk pengemakt og et enormt undertrykkelsessapparat. Blant de imperialistiske maktene er USA den viktigste sterkeste og hardeste undertrykker. Folkene i Indo-Kina har reist seg til kamp mot fransk, så amerikansk imperialisme. De står først av verdens folk i kampen mot undertrykkelse, og ved sist eksempel er de en mektig inspirasjon for andre folk i verden.

3. Den amerikanske imperialismen er ikke alene i sitt forsøk på å dominere verden. Også Sovjet som en sosial-imperialistisk makt, Japan, Vest-Tyskland og andre stormakter er i EEC strever etter å øke sin innflytelse. Dette skjer delvis i kamp, delvis ved samarbeid mellom imperialistene som i EEC.

4. Vi støtter alle folk som følger de Indo-kinesiske folkenes eksempel og reiser seg til kamp mot imperialismen. Grunnlaget for støtte er et hvert folks rett til å bestemme i sitt eget land. Vietnam-krigen har vist oss at imperialismen aldri kan gi fred til verden, men igjen og igjen fører til krig. Den indo-kinesiske enhetsfronten gjør det klart at det beste våpnet vi har er vår felles front. I dag ser vi det som vår oppgave å være med å bygge den internasjonale enhetsfronten mot USA-imperialismen. Den internasjonale solidariteten er sterkere enn noen imperialistisk makt.

5. Vi ønsker et Norge som yter maksimal støtte til frigjøringskampen i andre land.. Dette mener vi best kan oppnås ved at Norge er fritt og sjølstendig. Norge er i dag knyttet til imperialismen ved at utenlandske monopoler har etablert seg i Norge og ved at vi er medlem av USA-imperialismens militærallianse NATO. Norge blir derfor og tvunget til å føre en utenrikspolitikk spesielt i samsvar med USAs stormaktsinteresser. Vår sjølstendighet blir ytterligere svekket ved at vi blir underlagt EEC. NATO og EEC-medlemskap er en direkte fare for at våre demokratiske rettigheter blir innskrenket.

Solkoms paroler er:

USA UT AV INDO-KINA

VILKÅRSLØS STØTTE TIL DET INDO-KINESISKE FOLK

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN

FORSVAR NASJONAL SJØLRÅDERETT

DELTA I BYGGINGA AV FRONTEN MOT USA-IMPERIALISMEN

FORSLAG TIL VEDTÆKTER FOR SOLKOM.

1. Tilslutning.

A. Enkeltmedlemsskap er den viktigste medlemsform i Solkom. Alle som vil støtte Indo-Kinas folk, gjøre en personlig innsats etter evne og bulighet, betaler medlemskontigent og ikke motarbeider organisasjonen kan bli medlem av Solkom.

Enkeltmedlemmene organiseres i FNL-grupper, som er Solkoms grunnorganisasjoner. De kan også stå yilsluttet organisasjonen som kontakter, enkeltmedlemmer eller støttemedlemmer på sitt sted.

B. Også faglige og ideelle masseorganisasjoner og ungdomsorganisasjoner kan bli medlem av Solkom, dersom de støtter frontens program. De kan bli representert i frontens ledende organer og på landsmøtet, Flertallet skal utgjøres av de direkte valgte representanter fra FNL-grupper og enkeltmedlemmer.

2. Kontigent.

Fastsettes av Landsstyret. For organisasjoner tas det hensyn til deres størrelse når kontigenten fastsettes.

3. Organisasjon.

FNL-gruppene er Solkoms grunnorganisasjoner. En FNL-gruppe må ha et valgt styre på 3 representanter. I områder som geografisk/kommunikasjonsmessig hører sammen, oppretter FNL-gruppene distriktsorganisasjoner. Distriktorganisasjonen skal ha et valgt styre og skal godkjennes av Landsstyret. Også tilsluttede organisasjoner bør være medlemmer av distriktsorganisasjoner. De enkelte distriktsorganisasjoner bør minst to ganger i halvåret avholde allmøner, som bestemmer den politiske og organisatoriske linje etter de lenger som bestemmes av Landsmøtet.

Landsmøtet og Landsstyret.

Landsmøtet er frontens høyeste organ. Bare Landsmøtet kan vedta eller forandre frontens program. Landsmøtet vedtar eller forkaster Landsstyrets beretning, regnskap, vel er nytt landsstyre og godkjenner de politiske hovedretningslinjer for fronten i landsmøteperioden. Formann og redaktør av For Vietnam skal velges spesielt. Hverken Landsstyret eller noen lokalgruppe kan føre en politisk linje i tråd med det Landsmøtet har vedtatt.

Landsmøtet kalles inn lles med to måneders varsel. Innkomne forslag skal sende lokalorganisasjonene seinest 14 dager før landsmøtet. Dersom mer enn en tredjedel av gruppene eller medlemmene krever det, skal det innkalles til ekstraordinært landsmøte. De kollektivt tilsluttede organisasjonene har ikke rett til å innkalle til Landsmøtet.

Alle medlemmer av Solkom har møte- tale- og forslagsrett på landsmøtet. Stemmerett på Landsmøtet har bare delegater, valgt etter en nøkkel som Landsstyret fastsetter i god tid før landsmøtet. Representanter for kollektivt tilsluttede organisasjoner har også stemmerett, under rimelig hensyntagen til deres størrelse, dog slik at representanter fra organisasjonene aldri tilsammen kan få majoriteten av landsmøtedelegatene.

INNLEGG TIL DISKUSJONEN PÅ NYTT PROGRAM

Merk at programmet er innrettet på å nå størst mulig enhet i Vietnamarbeidet

Innlegg fra Trøndelags diskusjonsblad:

Jeg har en god del å si til det som stod i oppsummeringa fra DKen. Det er rett som det ble sagt at vi ikke skal drive heksejakt på USA-imperialismen. Deter det vel heller ingen som mener. Men synes dere det er riktig å kalle den analysen vi har fortelt av USA-imperialismen for å drive heksejakt på den? Hvorfor skal det være nødvendig å bruke slike uttrykk? Er det fordi da man da er sikker på å få alle med seg? Ingen vil stå fram og si at vi skal drive heksejakt på USA-imperialismen.

Kan vi se USA-imperialismen i Vietnam atskilt fra USA-imperialismen andre steder? Jeg mener at det er umulig. Det går ikke an å behandle Vietnam som et isolert tilfelle. Vietnam inngår som en del av USA-imperialismens jaktmarker. Vietnam er underlagt de samme jungellover som alle andre steder der USA er innblanda. Jeg er sjølsagt enig i at vi skal arbeide med solidaritetsarbeid for Vietnam, og ikke landa inn i Palestina etc., og det har vi da heller aldri gjort. Unntatt i konkrete saker der det har sammenheng med Vietnam. Men vi må hele tida analysere USA-imperialismen. Vi må hele tida ha klart for oss hva vietnameserne kjemper mot. De bekjemper USA-imperialismen.

Pjallan

Et annet innlegg fra Trøndelags diskusjonsblad:

Det som ble lagt fram på DKen av DAen i begynnelsen av mars virker i første omgang besnærende, men ved nærmere ettertanke reiser det seg mange innvendinger.

Etter min mening bærer det hele preg av opportunisme og ønsketenkning. Det er ikke mulig å samle store deler av den norkse opinionen i en organisasjon slik tanken bak dette utspillet er. Grunnlaget for en slik front vil være såvidt utvannet at den vil mangle virkelig evne til å lede an i solidaritetsarbeidet. Vi trenger en spydodd - noen som går i brodden og driver resten av Vietnamopinionen framover.

Vi må ikke stole på folk i Vietnambevegelsen i denne saken. De er ikke istand til å være noen spydodd, tvert om kan de vise seg som en ekstra byrde. Dersom Solkom består som egen organisasjon derimot har vi mye større handlefrihet. DFFG i Sverige er et godt eksempel på hvordan riktig frontpolitikk kan drives.

Min konklusjon blir da at vi fortsatt bør beholde det grunnlaget fronten har i dag. Vi må fortsatt ha paroler som går på USA-imp., NATO, sosialimperialismen osv., men vi må bruke dem på en annen måte. NATO og sosialimperialismen f.eks. er ikke hovedparoler men underparoler som vi må bruke taktisk.

Bekjemp USA-imperialismen. Seier for FNL

Dagfinn

Innlegg fra Bergen, fra forrige FNLI, noe forkortet:

Vi mener det er feil å ta vekk spørsmålet om sosialimperialismen fra Solkoms program. Det kan godt vera at det har vore uriktig å ta stille til denne parolen fordi spørsmålet er innfløkt og vansekleg. No derimot er situasjonen i Vietnam i Indo-Kina forandra. Denne forandringen vil føre til at sos.imps karakter kommer klarer fram, og det vil bli lettere å sjå om dei handler som ei stormakt eller på grunnlag av solidaritet i Vietnam.

Dersom fredsvatalla i Vietnam blir overholdt vil landet gli meir og meir over i ei gjennoppbyggingsfase. Då vil Sovjet komme å krevje det dei har "ofra" mens krigen pågjekk. Tegn ser vi allere de. Både USA og Sovjet tenker å etablere seg i Vietnam. I Kam-bodsja støtter Sovjet den raksjonære Lon Nol og ikke FUNK. Vi kan ikke ta opp Kam-bodsja uten å koma inn på sos.imp.

DISKUSJONEN OM ENHET I VIETNAMARBEIDET

Forskjellige fakta, innlegg fra aktivister og oppsummeringer

=====

VEDTEKTER FOR VIETNAMBEVEGELSEN I NORGE (Vedtatt på årsmøte 27.2.73)

§1. FORMÅL. Vietnambevegelsen i Norge har til oppgave å samordne norske organisasjoners virksomhet for å:

- A. spre saklig og objektiv informasjon om konflikten i Vietnam og Indo-Kina for øvrig
 - B. ved innsamlinger og bevilgninger å bidra til økonomisk støtte til humanitært arbeid og gjenoppbygging av Indo-Kina
 - C. arbeide for frigivelse av de politiske fangene i Indo-Kina
 - D. arbeide for at norske myndigheter legger til grunn følgende prinsipper i sitt arbeid for å bidra til løsning av konflikten i Indo-Kina
- norsk anerkjennelse av den Provisoriske Revolusjonære Regjering i Sør-Vietnam
 - nøye overvåker at fredsavtalene for Vietnam og Laos blir overholdt
 - og aktivt medvirker til at det vietnamesiske folk igjen blir forent, på bakgrunn av prinsippene i Vietnam-avtalen 27.1.73
 - full stopp i all amerikansk militær innblanding i hele Indo-Kina

§2. HOVEDKOMITEEN. Høyeste samordnede organ i Vietnambevegelsen i Norge er Hovedkomiteen som består av en representant for hver av de deltagende organisasjoner. Hovedkomiteen har møte minst to ganger i året og innkalles av styret når dette bestemmer det eller når minst fjerdeparten av de deltagende organisasjoner krever det. Innkalling skal skje med minst tre ukers varsel.

§3 STYRET Den daglige virksomheten i Vietnambevegelsen i Norge ledes av et styre som velges særskilt av årsmøtet. Styret forøvrig konstituerer seg selv. Styret har fullmakt til å supplere seg selv. Eventuelle suppleringer skal godkjennes på førstkommande møte i Hovedkomiteen etter at supplering er foretatt.

§4. TILSLUTNING OG UTELUKKING. Alle norske organisasjoner som godkjenner disse vedtektene kan søke om tilslutning til VB. Hovedkomiteen godkjenner tilslutning ved alminnelig flertall. Styret kan imidlertid godkjenne tilslutning. Tilsluttende organisasjoner som opptrer i strid med disse vedtekter eller andre vedtak fattet av Hovedkomiteen, kan utelukkes fra VB.

§5. ENDRING AV VEDTEKTENE Endring av vedtektene kan bare gjøres av Hovedkomiteen med 2/3 flertall. Forslag til endringer må være tilsendt organisasjonene senest 14 dager før møtet i Hovedkomiteen.

§6. OPPLØSNING. I tilfelle oppløsning av VB skal organisasjonens midler tilfalle formål i samsvar med disse vedtekter. Oppløsning avgjøres av lovlig innkalt årsmøte med 2/3 flertall.

FRAM FOR SAMMENSLÅING (hentet fra Oslos medlemsavis)

Jeg tror tiden er moden for en sammenslåing av Solkom og VB. Selv om VB har en del saker som vi ikke liker, skal ikke vi sette organisasjonen Solkom høyere enn den saken begge partene tross alt arbeider for.

Spørsmålet vi til enhver tid må stille oss er hvordan vi best kan tjene det vietnamesiske folket. At vi står enhetlig sammen vil best tjene den saken vi arbeider for. På den måten kan vi få en bred Vietnamfront, noe som vil være et hinder for utvikling av sekterisme.

I Norge har vi en fagforening med den hensikt å fremme arbeidernes sak. I andre land finnes det opptil fire forskjellige, som alle sier de arbeider for denne sak. Derfor er også arbeidernes krav vanskeligere å få gjennom i disse landene. Man må

12
stå samlet bak sine krav.

Her kan trekkos paralleller. En sammenslåing vil styrke tyngden bak de krav det til enhver tid er nødvendig å kjøre fram.

Forhandlinger må til for å finne fram til de premisser som en eventuell sammenslåing må bygge på. Der blir selvfølgelig både Solkom og VB nødt til å lempa på noen av sine krav og paroler. Hovedsaken er at vi står igejn med en riktig politisk plattform, bygget på et anti-imperialistisk grunnlag. At vi f.eks. legger ned parolen Norge ut av NATO vil ikke svekke vårt arbeid for Vietnams folk - det vil det derimot gjøre hvis vi gir opp parolen: Bekjemp USA-imperialismen.

Foreløpig har jeg ikke mer å tilføye, men ettersom diskusjonene i gruppene utvikler seg, får vi sikkert fram andre momneter. Dette er en viktig sak som må diskuteres grundig, slik at hele fronten står samlet når vi begynner forhandlingene med VB.

T. Nordstrand FNL

VB-Solkom (Sakset fra medlemsavisa i Oslo)

Da det på kontaktmøtet ble luftet om Solkom skulle slås sammen med VB, oppstod det en del motsigelser mellom oss og andre. Ikke på spørsmålet om det generelt sett var ønskelig med en organisasjon, men på hvilke premisser en slik sammenslåing ~~skulle~~ foregå. Vi mente at "visse" kompromisser fra vår side ikke måtte omfatte aktivistprinsippet, prinsippet om personlig medlemskap og at medlemmene bestemmer organisasjonens politiske linje. Dette vil ikke bli godttatt av VBs folk. Ut fra dette vil vi gå imot en sammenslutning av de to organisasjonene. Vårt krav om 100% aktivistprinsipp vet vi er ugjennomførilig i en slik organisasjon. Måten spørsmålet ble lagt fram på fikk oss til å ta en avventende holdning. Vi fikk vite lite eller ingenting om om hvilke krav VB ville stille til vår politiske plattform, derfor var det meget vanskelig å kjøre ut dette i gruppa.

Det hele er jo et spørsmål om hva som vil tjene det vietnamesiske folket best, og det er selvsagt en organisasjon. Og dette er viktig, ikke et hvilket som helst sammenslåingsmisfoster. På denne bakgrunn mener vi Solkom burde føle VB litt mer på tenna, slik at en kan diskutere ut fra virkeligheten og ikke gjetninger. Først da kan vi avgjøre hvor dypt motsetningene stikker.

N. og A., Ytre Vest FNL

KORT OPPSUMMERING AV ERFARINGER FRA SAMARBEID MED VIETNAMBEVEGELSEN:

I det siste året har FML-gruppene i Oslo samarbeidet med Vietnambevegelsen flere ganger. Vi har kommet med forslag til aksjoner og uttalelser og Vb har blitt med. De har aldri kommet med et initiativ til oss.

For å få til samarbeid er det viktig å inngå kompromisser. Dette har ført til at Vb har hatt oppeller, ledet moter osv men vi ikke har fått gjøre noe av dette.

Noen erfaringer:

1. PRR er meget fornøyd med den store politiske enhet vi i mange fall har oppnådd.
2. Vi selv har blitt mye mer "respektert". Vi blir oppfattet som en organisasjon og ikke som et uselvstendig underkontor av deler av venstresida. Faktisk er vi etterhvert og blitt sett på som en likeverdig samarbeidspartner.
3. Dette har ført til at vi fått innpass i fagbevegelsen på en helt ny måte. At vi ikke har vært flinke å utnytte dette er en annen sak.
4. Samarbeidet har kommet i stand de ganger vi har greid å vise styrke.
5. Vb's politiske syn og analyse er ikke særlig fremtredende. For eks. ville de, i november, ikke være med på en uttalelse med krav om at USA måtte undertegne fredsavtalen. De mente at fredsavtalen skulle bli undertegnet likevel - og to uker etterpå startet julebøyingene. Et annet eksempel: De skjønnte ikke at fredsavtalen var en stor seier for Vietnams folk. Vår erfaring er at Vbs folk ærlig og oppriktig vil støtte Vietnams folk men grunnet en meget svak analyse av imperialismen vet de ofte ikke hva de skal gjøre.
6. De greier ikke å mobilisere folk. Og enhet på toppplanet betyr ikke automatisk fler folk i aksjonene.
7. Vb er fullt av motsigelser, i sær gjelder dette forholdet til hvesosialdemokratiet. Det er derfor viktig å vite hvem som sitter hvor i Vb.
8. De er nokså passive nå.

Hilsen M, Oslo-utvalg

SKAL VI HA EN NY HOVEDOPPGAVE?

Solkom har som regel stilt seg forskjellige hovedoppgaver på landsmøtene, oppgaver som skal stå sentralt i en landsmøteperiode. Hovedoppgavene har vært kjenna i et slags arbeidsprogram, en sak som vi har ment det er særlig viktig at fronten jobber med. HO skal være overordna de andre oppgavene: ved at vi løser, jobber skikkelig med HO skal også de andre mål fronten har satt seg bli nådd. På denne måten har hovedoppgavene fungert som den oppgava som det er avgjørende viktig at fronten løser for å komme videre i solidaritetsarbeidet.

Hvilke hovedoppgaver har fronten hatt? En tid var studiene HO, ut fra at det var viktig å konsolidere hele fronten på en anti-imperialistiske analyse. Seinere stilte fronten seg som HO den interne organiseringa, under parolen "Styrk styrefunksjonen". Da var det viktig å bygge opp mest mulig stabile FNL-grupper rudnt omkring, fronten måtte etablere seg. Denne HO ble i 1971 skiftet ut med oppgaven: Å forene alle som kunne la seg forene rundt parolen "USA ut av Indo-Kina". Ut fra de gode erfaringene med denne hovedoppgava vedtok fronten på landsmøtet ifjor fortsatt å ha parolen "USA ut av Indo-Kina" som politisk hovedretningslinje for våre aksjoner, mens innsamlinga Solidaritet Norge-Vietnam ble vedtatt som frontens hovedoppgave, den oppgava vi skulle konsentrere oss mest om.

Målsettinga med innsamlinga var å aktivisere flest mulig i solidaritetsarbeidet, skape en konkret og håndfast oppgave som alle venner av Indo-Kinas folk i Norge kunne konsentrere seg om.

HVORDAN ER SITUASJONEN NÅ?

Vi må stille oss spørsmålet: Hva tjener Indo-Kinas folk best i Norge i dag? Hvordan skal vi aktivisere flest mulig til støtte for Indo-Kinas folk?

Solidaritetsarbeidet har kommet inn i en ny situasjon - en ny fase, ettersom frigjøringskampen i Vietnam også har kommet inn i en ny fase. I Vietnam er den kjennetegnet av den politiske kampen for gjennomføring av fredsavtalen, konsolidering av de frigjorte områdene og væpnet forsvar av dem. Fienden, USA og deres Quisling Thieu, gjør alle mulige anstrengelser for å sette fredsavtalen ut av kraft og svekke PRRs og DRV's posisjoner. I Kambodsja er den væpnede kampen mest framtrædende mot forræderen Lon Nol og amerikanske bombefly. I Laos er det undertegnet en fredsavtale som USA og marionetten Souvanna Phouma brøt fra første dag: den væpnede kampen er igjen i brennpunktet.

Situasjonen er i øyeblikket altså forskjellig i hvert av de tre indo-kinesiske land. Vi må føre ut propaganda om dette, særlig med vekt på situasjonen i Kambodsja og Vætnam.

Situasjonen i Vietnam er særlig komplisert. USA har som følge av fredsavtalen skifta taktikk, den amerikanske imperialismen ønsker å ligge lavt iterrenget og få folk til å tro at USA ikke lenger er i Vietnam. De amerikanske soldatene er trukket ut, USAs bombefly bomber ikke lenger, men de har tatt andre mer lumske metoder i bruk. Målsettinga er den samme: amerikansk kontroll over Sør-Vietnam, som skal bli en koloni med billige råvarer og arbeidskraft som amerikanske, japanske og europeiske monopoler kan profitere på. Et helt klassisk imperialistisk opplegg er under utvikling, med intens opprustning av den lokale quisling, sabotasje, trusler og løfter til befolkninga, en internasjonal

propagandaspredning om "terrorister og kommunister" og i gitte situasjoner kontrarevolusjonær vold for å slå ned frigjøringskampen.

Vår første konklusjon må være: De indo-kinesiske folkene trenger vår fortsatte støtte. Det er fortsatt nødvendig med en årvåken opinion i alle land. Alle ideer om "nedlegging" av solidaritetsarbeidet må avvises som reaksjonære.

Denne nye situasjonen betyr, tror jeg, at vi må legge økt vekt på propaganda og studier.

Landsmøtet må vedta at det så snart som mulig bør utarbeides grundige elementærstudier på situasjonen i Indo-Kina etter fredsavtalen. Alle medlemmer i fronten bør gå gjennom disse, som også bør kunne brukes til studiesirkel for nye folk som vil delta i arbeidet. Jeg tror, at slike grundige studier er en absolutt forutsetning for godt solidaritetsarbeid framover. Studiene bør ta opp og utdype alle de aspekter jeg har pekt på tidligere i denne artikkelen. Men bør studiene være hovedoppgave?

Jeg tror ikke det. Setter vi studiene som hovedoppgave, vil det lett føre til at vi overordner det interne arbeidet framfor det utadrettede: propaganda, innsamling og aksjoner. Det kan ikke være klokt når vi veit hvor mange folk som støtter Indo-Kinas folk i Norge i dag, og som det er vår oppgave å aktivisere, overbevise, trekke med i en eller annen form for aktivitet.

Hva så med propagandaen? For Vietnam er vårt viktigste propaganda-middel. FV må sikres økonomisk - hvordan får vi diskutere på landsmøtet. Bør vi legge økt vekt på salget av FV? Bør det gis ut oftere, i litt mindre størrelse og billigere?

Men vi har også andre propagandamidler: avisinnlegg, lokale og sentrale løpesedler, veggaviser, visegrupper etc. Her er det plass for nye ideer. Bør spredning av propaganda være hovedoppgava spurte jeg. På den ene siden: Det vil uten tvil øke mengden og bedre innholdet i propagandaen. På den andre siden: Hva oppnår vi? Å være gode propagandaspredere kan ikke være noe mål i seg sjøl. Det er ingen metode alene til å mobilisere folk til aktiv solidaritet med indo-kinas folk, mot USA-imperialismen. Min konklusjon er at propagandaen er viktig, og vi må legge mer vekt på den, men den kan ikke være hovedoppgave.

Skal vi beholde innsamlinga som hovedoppgave? Flere grunner taler for det: Vi har greid å aktivisere mange i innsamlingsarbeidet. Mange grupper har opparbeidet seg bra rutiner i arbeidet. Innsamlinga er et ytterst konkret håndslag til de indo-kinesiske folkene. Innsamlinga er også en bra måte å drive propaganda på. Erfaringer fra Trondheim i tida etter fredsavtalen viser at det er fullt mulig fortsatt å drive god innsamling, og at dørinnsamling er den beste metoden.

Men det finnes også argumenter mot: Flertallet av grupper/kontakter i fronten har ikke kommet så bra ivei med innsamlinga. Og andre metoder må til der før en kan nå store resultater med innsamlinga. Den nye situasjonen gjør også at det er vanskeligere å drive innsamling nå.

To oppgaver peker seg ut som særlig viktige for Solkom i øyeblikket: Å kjempe for frigivelse av de politiske fangene i Sør-Vietnam og å reise en opinion mot USAs bombing av Kambodsja. I tida framover må vi også trappe opp arbeidet for å skape en opinion som tvinger gjennom anerkjennelse av PRR.

Å mobilisere flest mulig mennesker bak disse kravene er et viktig slag mot USA-imperialismens nåværende politikk, i disse parolene ligger brennpunktet i Vietnamarbeidet i øyeblikket.

Som hovedretningslinje for våre paroler på Vietnam mener jeg at vi skal legge PRRs 6 punkter, framlagt 25. april i Paris:

1. Øyeblikkelig våpenhvile. Saigon-regimet må stanse alle offensive militære operasjoner mot PRRs områder, en må komme til enighet om grensene mellom PRRs og Saigons områder lokalt.
2. Alle sivile vietnamesere som er arrestert må løslates umiddelbart, fra begge sider. I Saigons fengsler finnes en rekke "nøytrale" krefter, som sjøl skal velge hvor de vil bosette seg. Uten frigivelse av alle politikse fanger kan en sjølsagt ike snakke om demokrati.
3. Alle demokratiske rettigheter for folket i begge soner av Sør-Vietnam må sikres. Folket må kunne bevege seg fritt, få tilgang på informasjon, kunne organisere seg osv. Ingen politiaksjoner på politisk grunnlag må finne sted (Thieu har 150.000 tungt væpnede politifolk i tillegg til hæren)
4. Først nå punktene 1-3 er gjennomført kan "Nasjonlrådet for nasjonal enighet og forsoning" settes sammen som foreskrevet i Paris-avtalen av tre likeverdige krefter. Dette rådet skal opprette lokale samarbeidsråd på lokalplanet, i distrikter og landsbyer. Rådet skal forestå de frie valgene.
5. Frie valg i hele Sør-Vietnam. Valgene må være av representanter til en grunnlovgivende forsamling (Thieu foreslår presidentvalg og at han sjøl skal organisere valgene)
6. Ettter at valgene er avholdt, og således alle de 5 første punktene er oppfylt kan demobilisering av de to hærene, Frigjøringshæren og Saigon-hæren, begynne.

Etter hvert som situasjonen utvikler seg i Vietnam tror jeg disse punktene kan tjene som retningslinjer for vår politikk.

OPPSUMMERING

Framfor å stille noen bestemt hovedoppgave tror jeg det er riktigere å stille oss klare politiske mål i et arbeidsprogram.

F.eks. Saigon må løslate de politiske fangene

USA må stanse bombingene av Kambodsja

Regjeringa må anerkjenne PRR

Samtidig bør arbeidsprogrammet peke på metodene for å sikre og utvikle maksimal støtte bak disse kravene.

F.eks. Forene folk bak disse krav i aksjoner, underskriftskampanjer, opprop osv.

Samle inn penger til PRR gjennom Solidaritet Norge-Vietnam

Spre propaganda gjennom For Vietnam og aviser

Verve medlemmer, spesielt bofaste folk

En kan også sikre organisasjonen gjennom interne arbeidsparoler

F.eks. Studier på den nye situasjonen i Indo-Kina

Fostring av ledende kjerner av anti-imperialister -

skape et godt internt liv og miljø i Solkom

Samlet vil arbeidsprogrammet danne grunnlaget for arbeidet på alle plan i Solkom. Det står strid om enkelte av parolene bør skilles ut som viktigere enn andre, eller om enkelte av arbeidsmetodene skal skilles ut som viktigere. Sjøl mener jeg at innsamlinga fortsatt må tjene som en av våre aller viktigste metoder, for å skape støtte til Indo-Kinas folk i Norge.

Mens f.eks. red. i FNLiNorge mener at propagandaen, bedring og utvikling av den, er den arbeidsform som alle de andre hviler på, som de andres suksess er avhengig av.

Slike spørsmål erdet opp til Landsmøtet å vurdere og avklare. Oppsummer deres egne erfaringer. Diskuter, vurder og ta tankene med på LM.

Bjørn G, formann

22-24 jun
Rustad-Oppsal
30 år

160
3-25
Kubens